

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 25 juni 2020 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf – Tyskland) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

(Mål C-380/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 2013/11/EU – Alternativ tvistlösning – Artikel 13.1 och 13.2 – Obligatorisk information – Tillgång till information)

(2020/C 279/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Motpart: Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

Domslut

Artikel 13.1 och 13.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (direktivet om alternativ tvistlösning) ska tolkas så, att en näringsidkare som på sin webbplats gör de allmänna villkoren för köpe- eller tjänsteavtal tillgängliga, men som inte ingår avtal med konsumenter genom denna webbplats, är skyldig att i dessa allmänna villkor ange informationen om det alternativa tvistlösningsorgan eller de alternativa tvistlösningsorgan som denna näringsidkare omfattas av, när denne åtar sig eller är skyldig att använda dessa organ för att lösa tvister med konsumenter. I detta avseende räcker det inte att nämnda näringsidkare antingen tillhandahåller denna information i andra dokument som finns tillgängliga på den webbplatsen eller under andra flikar på nämnda webbplats eller, i ett dokument som är skilt från de allmänna villkoren, tillhandahåller konsumenten nämnda information när ett avtal som omfattas av dessa villkor ingås.

⁽¹⁾ EUT C 288, 26.8.2019.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 2 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Wien – Österrike) – IE mot Magistrat der Stadt Wien

(Mål C-477/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter – Direktiv 92/43/EEG – Artikel 12.1 – Strikt skyddssystem för djurarter – Bilaga 4 – Cricetus cricetus (europeisk hamster) – Rastplatser och parningsplatser – Skada eller förstörelse – Övergivna platser)

(2020/C 279/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: IE

Motpart: Magistrat der Stadt Wien

Domslut

Artikel 12.1 d i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ska tolkas så, att begreppet rastplatser i denna bestämmelse även omfattar rastplatser som inte längre används av någon av de skyddade djurarter som anges i bilaga 4 a till nämnda direktiv, såsom *Cricetus cricetus* (europeisk hamster), förutsatt att det finns en tillräckligt stor sannolikhet för att nämnda art kommer att återvända till dessa rastplatser, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

(¹) EUT C 328, 30.9.2019

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 2 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf – Tyskland) – mk advokaten GbR mot MBK Rechtsanwälte GbR

(Mål C-684/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Varumärken – Direktiv 2008/95/EG – Artikel 5.1 – Användning i näringsverksamhet av ett kännetecken som är identiskt med eller som liknar annans varumärke, med avseende på varor eller tjänster som är identiska med eller liknar dem för vilka varumärket är registrerat – Räckvidden av uttrycket "använda" – Annonser som lagts upp på en webbplats efter beställning av en person som bedriver näringsverksamhet, vilken senare återgetts på andra webbplatser)

(2020/C 279/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: mk advokaten GbR

Motpart: MBK Rechtsanwälte GbR

Domslut

Artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar ska tolkas så, att en person som bedriver näringsverksamhet och som på en webbplats har placerat annonser som utgör intrång i annans varumärke, inte använder det kännetecken som är identiskt med nämnda varumärke när operatörer som driver andra webbplatser återger annonsen genom att, på eget initiativ och i eget namn, lägga ut den på internet på dessa webbplatser.

(¹) EUT C 413 av den 09.12.2019.